

**ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ

**Το πρόγραμμα
για την οικονομία**

Ο Πρόεδρος της Κ.Ο. Αλέξης Τσίπρας παρουσίασε μεγάλο μέρος του οικονομικού προγράμματός μας και κυρίως τη λογική του προγράμματος. Αυτό επιτρέπει σε μένα να σταθώ σε ορισμένα μόνο σημεία. Ακούγοντας τον κ. Σαμαρά χθες αλλά και άλλες φορές να διαβάζει μακρούς καταλόγους μέτρων, νιώθω την ανάγκη να εξηγήσω τι εννοούμε εμείς όταν λέμε πρόγραμμα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΑΞΙΕΣ

1. Για εμάς το πρόγραμμα πάει πέρα από τα συνθήματα και πέρα από τα συγκεκριμένα μέτρα, παρόλο που χρειάζονται κι αυτά. Για εμάς πρόγραμμα σημαίνει αξίες, αρχές, ξεκάθους προσανατολισμούς, σταθερές γραμμές. Και το δικό μας πρόγραμμα στηρίζεται ακριβώς στις αξίες της αλληλεγγύης, της δικαιοσύνης, της ελευθερίας, της ισότητας, της οικολογικής υπευθυνότητας. Με αυτές τις αξίες θα διαχειριστούμε, αν χρειαστεί, ακόμα και εντελώς νέα πράγματα.

2. Πρόγραμμα για εμάς σημαίνει, επίσης, τρόπο σκέψης, τρόπο ανάλυσης, κατανόησης του προβλήματος, ιεράρχησης των αναγκών και των προτεραιοτήτων. Για εμάς λοιπόν οι ανάγκες των ανθρώπων είναι πάνω από τα κέρδη και πάνω από κάθε ιδιοτελές ή μερικότερο συμφέρον.

3. Πρόγραμμα για μας σημαίνει διάλογος. Διάλογος επιστημονικός, κοινωνικός, πολιτικός, διάλογος με τα κινήματα, διάλογος με τους πολίτες. Θέλουμε να συνδιαμορφώσουμε το πρόγραμμά μας μέσα από τέτοιο διάλογο.

4. Πρόγραμμα ακόμα σημαίνει διαδικασια συγκρότησης κοινωνικών συμμαχιών. Συναινέσεων από τα κάτω. Το να ενωσουμε το λαό είναι και θέμα προγράμματος. Το πρόγραμμά μας λοιπόν είναι η βάση, η προγραμματική αποτύπωση μιας πλατιάς κοινωνικής συμμαχίας ανάμεσα στον κόσμο της εργασίας, τον κόσμο της γνώσης, του πολιτισμού και της νεολαίας. Είναι μια κοινωνική συμμαχία για να αποτρέψουμε την περαιτέρω πτώχευση της κοινωνίας. Για να αποτρέψουμε την περαιτέρω διάσπαση του παραγωγικού ιστού. Για να βρούμε το δρόμο της ανόρθωσης και της ελπίδας.

5. Υπό αυτή την έννοια λοιπόν, το πρόγραμμα για εμάς είναι μια διαρκής διαδικασία. Δεν είναι ένα στατικό και αιώνιο κείμενο. Είναι μια διαρκής προσπάθεια, ανοικτή σε νέες ιδέες και καινοτόμες δράσεις.

6. Τέλος, όταν λέμε πρόγραμμα εννοούμε μια πολιτική διαδικασία. Μια διαδικασία όχι απλά διαχείρισης της συγκυρίας, αλλά ανοίγματος νέων δρόμων, και ακριβώς αυτό κάνει το πρόγραμμά μας. Προσπαθεί να ανοίξει νέους δρόμους. Προσπαθεί να προλάβει κινδύνους. Προσπαθεί να αντιμετωπίσει και να αξιοποιήσει τις δυνατότητες.

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΑΣ

Το δεύτερο σημείο στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ είναι οι πολιτικοί στόχοι του οικονομικού μας προγράμματος. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, δική μας επιλογή δεν είναι η έξοδος από το ευρώ, ούτε όμως μπορούμε να συναινέσουμε στη συνέχιση μιας πολιτικής η οποία δεν εγγυάται την επιβίωση της κοινωνίας και της χώρας. Ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει στον ελληνικό λαό, αλλά και στους λαούς της Ευρώπης, τη μόνη ρεαλιστική διεξόδο, η οποία συνίσταται σε μια νέα ένταξη, δεσμευτική συμφωνία με τους θεσμούς και τους λαούς της ΕΕ η οποία θα επιτρέψει να εκπληρώσουμε 3 στοιχειώδεις στόχους.

Ο πρώτος είναι η ανακούφιση του κόσμου που υποφέρει, των θυμάτων της κρίσης. Ο δεύτερος είναι η σταθεροποίηση και η ανάκαμψη. Και ο τρίτος είναι η εφαρμογή ενός προγράμματος ριζοσπαστικών μεταρρυθμίσεων και μετασχηματισμών μέσα από τις οποίες μπορεί να υπάρξει η ουσιαστική επανένταξη της χώρας μας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι και στον διεθνή καταμερισμό της εργασίας.

Πώς θα επιτύχουμε αυτούς τους 3 στόχους;

Τον πρώτο στόχο θα τον επιτύχουμε με συγκεκριμένα μέτρα άμεσης υλοποίησης και άμεσης απόδοσης, με τα οποία θα επιδιώξουμε να αμβλύνουμε τον πόνο –από τα πω έτοισων έχουν υποφέρει τόσο πολύ από την κρίση και την πολιτική των Μνημονίων. Αν αναφέρονται στο πρόγραμμά μας τέτοια μέτρα.

Ο δεύτερος στόχος έχει να κάνει με την ανάκαμψη και τη σταθεροποίηση και είναι ζωτικής σημασίας και προϋπόθεση για να υλοποιηθούν τα άλλα μέτρα. Δεν μπορούμε να κάνουμε σοβαρές μεταρρυθμίσεις σε ένα περιβάλλον κατάρρευσης της οικονομίας και της κοινωνίας. Την ανάκαμψη και τη σταθεροποίηση θα την επιδιώξουμε με το πάγμωα των μέτρων που αφορούν σε περαιτέρω μειώσεις μισθών και κοινωνικών δαπανών, με το σταμάτημα της βίαιης αναδιανομής σε βάρος των αδυνάτων, με δέσμη μέτρων με τα οποία θα επιδιώξουμε την ανάκαμψη των επενδύσεων, των δημόσιων καταρχίνων αλλά και κάθε μορφής επένδυσης, και την ανάκαμψη της απασχόλησης, με ένα νέο δημοσιονομικό πλαίσιο για δικαιο και βιώσιμη μείωση των ελλειμμάτων.

Σε ό,τι αφορά τον τρίτο στόχο, τον περιορισμό δηλαδή της ανασφάλειας και την αναγέννηση της ελπίδας και της προοπτικής για ολόκληρη την κοινωνία: Αυτόν το στόχο θα τον επιδιώξουμε με την αποκατάσταση του κυριαρχικού δικαιώματος του ελληνικού λαού να αποφασίζει για τις τύχες του. Από το μνημόνιο κρατάμε τα προβλήματα. Ναι, έχουμε πρόβλημα δημόσιου ελλείμματος, ναι, έχουμε πρόβλημα ισοζυγίου πληρωμών, ναι, έχουμε πρόβλημα διαφθοράς – δεν περιμένουμε το μνημόνιο να το μάθουμε αυτό. Ναι, έχουμε

πρόβλημα διαχείρισης και λειτουργίας του κράτους. Τις λύσεις, τους στόχους, τους ρυθμούς, τα μέτρα πρέπει να τα αποφασίσει και θα τα αποφασίσει ο ελληνικός λαός. Με την αντικατάσταση του μνημονίου με ένα σχέδιο ανόρθωσης της κοινωνίας, ανασυγκρότησης της οικονομίας και δικαιοσ προσαρμογής. Με τη ρύθμιση του χρέους και των όρων μελλοντικής χρηματοδότησης της ανάπτυξης της οικονομίας.

Γιατί νέου τύπου μεταρρυθμίσεις και μετασχηματισμοί;

Το τρίτο σημείο στο οποίο θέλω να αναφερθώ είναι γιατί μεταρρυθμίσεις; Βέβαια, εμείς εδώ μιλάμε για μεταρρυθμίσεις με εντελώς διαφορετικό περιεχόμενο. Άκουσα τον κ. Σαμαρά να μιλάει για μέτρα, μέτρα, μέτρα. Βεβαίως χρειάζονται μέτρα, αλλά στη χώρα που ζούμε το πρώτο Προεδρικό Διάταγμα για να γίνει περιουσιολόγιο εξεδόθη το 1831 από τον πρώτο κυβερνήτη της χώρας μας, τον Καποδίστρια. Ακόμα και σήμερα δεν έχουμε ολοκληρωμένο περιουσιολόγιο.

Η πρώτη εξαγγελία να σχηματιστεί κτηματολόγιο έγινε από τον Χαρίλαο Τρικούπη το 1893. Είμαστε στο 2012 και ακόμα δεν έχουμε πλήρες και καθολικό κτηματολόγιο.

Η πρώτη σημαντική προσπάθεια διοικητικής μεταρρύθμισης έγινε από τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Ακόμα και σήμερα ζούμε τα μαλώματα εκείνης της μεταρρύθμισης. Η πρώτη σοβαρή συζήτηση για μια γενικότερη ουσιαστική φορολογική μεταρρύθμιση έγινε το 1955 από τον Βαρβαρέσο, έναν αστό οικονομολόγο. Ακόμα δεν έχει υλοποιηθεί η φορολογική μεταρρύθμιση που πρότεινε ο Βαρβαρέσος.

Πότε θα τα κάνουμε λοιπόν αυτά; Αν όχι τώρα, πότε;

Και ποιος θα τα κάνει αυτά, αν όχι μια κυβέρνηση της Αριστεράς;

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι η κρίση που ζούμε δεν είναι απλώς μια κρίση διαχείρισης, αλλά είναι μια κρίση του ίδιου του συστήματος. Επομένως, για να εγγυηθούμε τα συμφέροντα των εργαζομένων, για να εγγυηθούμε τα δικαιώματα των εργαζομένων, αυτό δεν μπορούμε να το κάνουμε με τη συντήρηση ή την αναστήλωση του καταρρέοντος παλιού συστήματος. Αυτό θα το κάνουμε στη βάση ενός νέου μοντέλου ανάπτυξης, ενός νέου κοινωνικού μοντέλου, ενός νέου εργασιακού προτύπου, και σε αυτό αποσκοπούμε με τις μεταρρυθμίσεις που προτείνουμε.

Ο τρίτος λόγος είναι ότι, μέσα από τη διακυβέρνηση της χώρας από το φαύλο δικομματικό σύστημα και μέσα από τη σκληρές και άνοισες πολιτικές, η κρίση έχει πάρει και τη μορφή μιας κρίσης απονομιμοποίησης, κρίσης εμπιστοσύνης προς τους θεσμούς, τη Βουλή, τα κόμματα, τα συνδικάτα. Άρα, μόνο μέσα από θεσμούς καινοτομικούς, δημοκρατικούς, θεσμούς κοινωνικού ελέγχου, θεσμούς άμε-

σως δημοκρατίας, μόνο με αυτό τον τρόπο μπορούμε να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη του λαού σε ένα σεναριο και σε ένα σχέδιο ελπίδας.

Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

Και θα ήθελα να τελειώσω με ένα ακόμα ερώτημα. Από τι θα εξαρτηθεί η δυναμική, η έκβαση του προγράμματός μας;

Πρώτον, βεβαίως από εμάς τους ίδιους. Από το ρυθμό και την ικανότητα που θα δείξουμε μέσα από μια βίαιη ωρίμανση να γίνουμε εκείνο το πολιτικό υποκείμενο συλλογικής και αλληλέγγυας ευθύνης που θα ενώσει τις ευρύτερες δυνάμεις οι οποίες μπορούν να υλοποιήσουν αυτό το σχέδιο.

Το δεύτερο εξαρτάται από την κοινωνία. Την ικανότητα της κοινωνίας να πολεμήσει το φόβο, την ικανότητα όλων μας να στραφούμε μπροστά προς μια θετική προοπτική, να διαμορφώσουμε μια νέα σχέση με την πολιτική πέρα από λογικές «ανάθεσης» και πελατειστικών σχέσεων.

Και ο τρίτος παράγοντας είναι οι εξελίξεις στην Ευρώπη. Από την αρχή είπαμε ότι το πρόγραμμά μας, ο αγώνας μας είναι ταυτόχρονα και εθνικός και ευρωπαϊκός. Από την αρχή είπαμε ότι θέλουμε να αλλάξουμε το υπόδειγμα. Και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Ακριβώς γι' αυτό και η δική μας νίκη στις 17 του Ιουνίου θα είναι ώθηση για όλους τους λαούς της Ευρώπης προς θετικές αλλαγές. Η πορεία της Ευρώπης θα επηρεάσει αντίστοιχα το δικό μας εγχείρημα.

Τέταρτον: η δυναμική του προγράμματός μας θα εξαρτηθεί και από τη στάση άλλων δυνάμεων, πέρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τη Ρωσία, την Κίνα, τον Αραβικό κόσμο, την Λατινική Αμερική, χώρες και λαούς με οποίους επιδιώκουμε ισότιμες σχέσεις. Και επομένως και από την δική τους στάση θα εξαρτηθεί η δυναμική του προγράμματός μας.

Όμως ο πρώτος και ο κύριος ρόλος είναι σε εμάς, την Αριστερά, και την κοινωνία σε αυτό το συμβόλαιο ελπίδας που απεικονίζει το πρόγραμμά μας. Σε εμάς είναι η ευθύνη να το φέρουμε σε πέρας μέχρι τέλους. Είναι στο χέρι μας να κάνουμε πράξη αυτή τη ρεαλιστική ουστοπία που η ιστορία έφερε μπροστά μας.

Είναι στο χέρι μας να δημιουργήσουμε μέσα στο βαρύ κειμήλιο της κρίσης μια ανοίξη, να βάσουμε τέρμα στο μεσοίωνα στον οποίο οδηγεί ο νεοφιλελευθερισμός, να κηρύξουμε το τέλος της καταστροφής και να αρχίσει μια αναγέννηση και σε εμάς και στην Ευρώπη.

Το στοιχείο είναι μεγάλο, αλλά αξίζει να δώσουμε τη μάχη και να το κερδίσουμε ως λαός και ως κοινωνία.

**ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ**

30

ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΕΞΟΔΟΣ!

**ΣΥΝΩΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ**

A. Η πολιτική των Μνημονίων και της «εσωτερικής υποτίμησης» αποδείχθηκε καταστροφική.

— Δύο χρόνια μετά την υιοθέτηση της πολιτικής του Μνημονίου και της πολιτικής της «εσωτερικής υποτίμησης», η ύφεση όχι μόνο δεν έχει δώσει τη θέση της στην ανάκαμψη, όπως προέβλεπε το «Μνημόνιο 1», αλλά και μετά το «κουρεμά» του βρίσκεται εκτός ελέγχου, με την οικονομία να έχει συρρικνωθεί συνολικά κατά 20%.

— Το Δημόσιο Χρέος όχι μόνο δεν έγινε βιώσιμο, όπως προέβλεπε το «Μνημόνιο 1», αλλά και μετά το «κουρεμά» του βρίσκεται εκτός ελέγχου.

— Η ανεργία κινείται σε πρωτοφανή για περίοδο ειρήνης επίπεδο, της τάξης του 23% για το σύνολο του πληθυσμού και πάνω από 50% για τους νέους. Το βιοτικό επίπεδο μεγάλο μέρος της κοινωνίας έχει καταρρεύσει, με τις διαστάσεις της φτώχειας να αυξάνουν απειλητικά.

— Τα χρόνια διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας όχι μόνο δεν αντιμετωπίζονται, αλλά περιπλέκονται σε έναν φαύλο κύκλο και ένα κυλιόμενο αδιέξοδο.

B. Επανατοποθετήσεις: Βασικές κατευθύνσεις του σχεδίου μας

Η «θεραπεία» του Μνημονίου αποδείχθηκε πιο καταστροφική από την ίδια την κρίση. Η μνημονιακή πολιτική, με πυρήνα της την «εσωτερική υποτίμηση», αποδείχθηκε ένα όπλο μαζικής κοινωνικής καταστροφής, ένα θανατηφόρο πείραμα σε βάρος του ελληνικού λαού, που πρέπει να σταματήσει τώρα, προτού οι καταστροφές γίνουν μη αναστρέψιμες.

Χρειαζόμαστε επομένως να βάλουμε τέλος τώρα στην πολιτική της καταστροφής. Το κρίσιμο ερώτημα όμως είναι με ποιον τρόπο, προς ποια κατεύθυνση θα κινηθούμε;

Εμείς υποστηρίζουμε ότι οι αιτίες της οπτικής βρίσκονται στον πυρήνα του αρχικού σχεδιασμού, στη λανθασμένη διάγνωση της κρίσης και στην ιεράρχηση των αιτιών. Γι' αυτό και η «επιμήκυνση» της ίδιας πολιτικής δεν αρκεί. Είναι αναγκαία μια νέα διάγνωση, μια ανατοποθέτηση του προβλήματος, ένας ριζικά νέος προσανατολισμός, στον αντίποδα του νεοφιλελεύθερου υποδείγματος που επικυρώθηκε να επιβληθεί από εγχώρια και διεθνή συμφέροντα.

Εμείς με σαφήνεια διατυπώνουμε τις νέες κατευθύνσεις που εμπεριέχονται στο εναλλακτικό μας σχέδιο, κατευθύνσεις που βρίσκονται στον αντίποδα των καταστροφικών μνημονίων:

- i. Αρνούμαστε τη θεωρία της «συλλογικής ενοχής» του ελληνικού λαού για τις πολιτικές που άσκησαν ελληνικές και ευρωπαϊκές κυβερνήσεις. Αρνούμαστε αντιλήψεις που σκοπμό κρύβουν τις ευθύνες των πολιτικών που εφαρμόστηκαν και των συμφερόντων που ωφελήθηκαν από αυτές. Δεν είναι το DNA των Ελλήνων υπεύθυνο για το ότι δεν έχουμε σωστό φορολογικό σύστημα και αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος. Είναι συγκεκριμένες πολιτικές και συμφέροντα που ευθύνονται γι' αυτό. Είναι αυτές οι πολιτικές που πρέπει να ανατραπεί.
- ii. Η ελληνική κρίση δεν συνιστά «εθνική ιδι-

αιτερότητα» αλλά μέρος μιας ευρύτερης ευρωπαϊκής κρίσης, με αιτίες ενδογενείς και εξωγενείς. Μόνο σ' ένα πλαίσιο κοινής ευρωπαϊκής λύσης μπορούν να αντιμετωπισθούν και τα υπαρκτά ιδιαίτερα προβλήματα της Ελλάδας.

iii. Η δημοσιονομική σταθεροποίηση και η βιωσιμότητα του Δημόσιου Χρέους δεν μπορούν να επιτευχθούν σε περιβάλλον λιτότητας. Μόνο σε συνθήκες οικονομικής ανακαμψης μπορούν να επιχειρηθούν οι αναγκαίοι μετασχηματισμοί και να υπάρξουν βιώσιμες λύσεις.

iv. Η ανάπτυξη προϋποθέτει τον οικολογικό μετασχηματισμό, την αναπτυξιακή αναδιανομή, την καταπολέμηση της φτώχειας, της ανεργίας και των ανισοτήτων ως συστατικό περιεχόμενο της.

v. Οι νεοφιλελεύθερες έμπνευσης «διαρθρωτικές αλλαγές» δεν λύνουν τα κοινωνικά προβλήματα, αλλά αναδιανέμουν πόρους και δικαιώματα σε βάρος των αδυνάτων. Η διέξοδος από την κρίση απαιτεί ανατροπή, νέου τύπου διαρθρωτικές αλλαγές, ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις και μετασχηματισμούς στο κράτος, την οικονομία και το πολιτικό σύστημα, που να «κόβουν» τις ρίζες των προβλημάτων, να μειώνουν τις ανισότητες, να απελευθερώνουν αδρανοποιημένες δυνάμεις της κοινωνίας, να ανοίγουν νέους δρόμους και προοπτικές.

Όμως καμιά πραγματική μεταρρύθμιση δεν μπορεί να γίνει σε συνθήκες οικονομικής κατάρρευσης, διαρκών εκβιασμών, ουσιαστικής περιστολής της δημοκρατίας και συλλογικής ενοχοποίησης της κοινωνίας.

Ίδου λοιπόν τη πραγματικά διακυβεύεται στις επικείμενες εκλογές: θα συνεχιστεί η ίδια καταστροφική πολιτική υπό το βάρος των γνηστών εκβιασμών και της κατατρομοκρατίας της κοινωνίας ή θα ακολουθήσουμε το δρόμο της ρεαλιστικής ελπίδας, κάνοντας το άλμα προς τα μπρος, όπως προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ με το εναλλακτικό του σχέδιο;

Γ. Οι στόχοι του εναλλακτικού μας σχεδίου
Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει ως επιλογή του την εξέλιξη από το ευρώ, ούτε όμως μπορεί να συναινέσει στη συνέχιση της ίδιας καταστροφικής πολιτικής, έτσι και με παρατάσεις ή μικροδιορθώσεις, όπως όψιμα προτείνουν ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ., εφόσον αυτές δεν είναι ικανές να στηρίξουν μια προοπτική επιβίωσης.

Επομένως, ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει στον ελληνικό λαό και στους λαούς της Ευρώπης τη μόνη δυνατή διέξοδο, που συνίσταται σε μια νέα, έντιμη και δεσμευτική συμφωνία με τους θεσμούς και τους λαούς της Ε.Ε., η οποία θα επιτρέψει στην Ελλάδα να εφαρμόσει ένα σχέδιο ριζικών μετασχηματισμών και μεταρρυθμίσεων που κινείται στις εξής κατευθύνσεις:

- Την αποτροπή ακόμη πιο μαζικής πτώχευσης μεγάλων τμημάτων της εργατικής τάξης και των μεσαίων στρωμάτων.
- Την αποτροπή ακόμη μεγαλύτερης καταστροφής του παραγωγικού ιστού.
- Το άμεσο σταμάτημα της βίαιης αναδιανομής ενάντια στους μισθούς και το κοινωνικό κράτος.
- Την άμεση εφαρμογή μιας διαφορετικής πολιτικής για την ανακούφιση του κόσμου της εργασίας και την ανόρθωση της κοινωνίας.
- Την εφαρμογή ενός νέου πλαισίου πολι-

κής για μια δίκαιη και βιώσιμη δημοσιονομική σταθεροποίηση.

■ Τι διαμόρφωση ενός νέου προτύπου κοινωνικής, οικολογικής και οικονομικής ανάπτυξης.

■ Την ουσιαστική «επένταξη» της Ελλάδας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι με τρόπο αξιόπιστο και με όρους αμοιβαίου σεβασμού, ισοτιμίας και αξιοπρέπειας.

Ο καταρρέων δικομματισμός παραδίδει άδεια ταμεία, μια καταρρέουσα οικονομία και μια κοινωνία τριχοτομημένη. Τα 2/3 δυστυχούν ή ζουν σε μεγάλη ανασφάλεια και μόλις ένα μικρό τμήμα της κοινωνίας ευημερεί. Το κάτω άκρο της κοινωνίας, που διαρκώς μεγαλώνει και υπερβαίνει ήδη το 40%, αποτελείται από τα θύματα της κρίσης και της πολιτικής του Μνημονίου, ανέργους, χαμηλόμισθους και χαμηλοσυνταξιούχους, χρεοκοπημένα νοικοκυριά, κατεστραμμένους επαγγελματίες και μικροεπιχειρηματίες. Το αμέσως επόμενο στρώμα είναι ακόμα οικονομικά ζωντανό, όμως ζει σε καταθλιπτική ανασφάλεια. Πρόκειται κυρίως για τμήματα των μεσαίων στρωμάτων, σχετικά υψηλόμισθων εργαζομένων, επαγγελματιών και μικρών επιχειρήσεων, που αντέχουν ακόμη αλλά όχι για πολύ, αν συνεχιστεί η ίδια πολιτική. Όλη η κοινωνία ζει ένα αδιέξοδο και βιώνει την έλλειψη ορατής προοπτικής.

Ενώπιον αυτής της οδυνηρής και επικίνδυνης κοινωνικής πραγματικότητας, οι άμεσοι πολιτικοί στόχοι του προγράμματός μας είναι τρεις: πρώτος στόχος, η άμεση υλική ανακούφιση των θυμάτων της κρίσης και της μνημονιακής πολιτικής. Ο δεύτερος στόχος μας είναι η αποτροπή μιας ακόμη πιο μαζικής και ακόμη μεγαλύτερης οικονομικής καταστροφής, με την άμεση σταθεροποίηση της οικονομίας. Τρίτος στόχος μας είναι ο περιορισμός της γενικευμένης ανασφάλειας, η αναγέννηση της ελπίδας, η δημιουργία νέων, ορατών προοπτικών.

Σε ό,τι αφορά τον άμεση υλική ανακούφιση όσων ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας ή κοντά σ' αυτό, οι όποιοι διαθέσιμοι πόροι και οι όποιοι υπαρκτές δυνατότητες θα διατεθούν κατά προτεραιότητα στην εξυπηρέτηση του στόχου αυτού, με παρεμβάσεις στο εισόδημα, τη φορολογία, την πιστωτική πολιτική, την πρόβλεψη στα δημόσια αγαθά, τη στήριξη μορφών αλληλέγγυας οικονομίας. (Βλ. συγκεκριμένα μέτρα στο παράρτημα.)

Σε ό,τι αφορά το στόχο της ανάκαμψης, αυτός θα επιδιωχθεί:

- Με το πάγωμα των μέτρων που αφορούν μειώσεις μισθών και κοινωνικών δαπανών, της βίαιης αναδιανομής σε βάρος των αδυνάτων και κάθε άλλου μέτρου που επιτείνει την ύφεση.
- Με δέσμη μέτρων με τα οποία θα επιδιωχθεί η ανάκαμψη της οικονομίας, των δημόσιων επενδύσεων, της απασχόλησης και των εισοδημάτων από τα κάτω προς τα πάνω.

Σε ό,τι αφορά τον τρίτο στόχο, τον περιορισμό της ανασφάλειας και την αναγέννηση της ελπίδας ως προς τις προοπτικές, αυτός επιδιώκεται στη βάση ενός σχεδίου με αιχμές:

- Την αποκτάσταση του κυριαρχικού δικαιώματος του ελληνικού λαού να αποφασίζει ο ίδιος για τις τύχες του.
- Την αντικατάσταση του Μνημονίου με ένα σχέδιο ανόρθωσης της κοινωνίας, ανασυγκρ-

τσης της οικονομίας και δίκαιης δημοσιονομικής σταθεροποίησης.

■ Τι ρύθμιση του συσσωρευμένου χρέους και των όρων της μελλοντικής χρηματοδότησης της ανάπτυξης, με διαγραφή μεγάλου μέρους του συσσωρευμένου χρέους, με ρήτρα εξυπηρέτησης του υπόλοιπου ανάλογα με τους ρυθμούς ανάπτυξης, αναστολή πληρωμών των τόκων μέχρις ότου ανακάμψει η οικονομία. Η εν λόγω ρύθμιση θα επιδιωχθεί στο πλαίσιο μιας κοινής ευρωπαϊκής λύσης για το δημόσιο χρέος όλων των κρατών και, αν αυτό δεν καταστεί δυνατό, στη βάση διμερών διαπραγματεύσεων.

■ Την υλοποίηση ενός προγράμματος ριζοσπαστικών μεταρρυθμίσεων και μετασχηματισμών στο κράτος, τη διοίκηση, την οικονομία, με στόχο τη διαμόρφωση ενός νέου, βιώσιμου, δίκαιου και οικολογικού συμβατού προτύπου ανάπτυξης.

Όσον αφορά ειδικότερα το κρίσιμο ζήτημα της δημοσιονομικής πολιτικής, εμείς δεσμευόμαστε σε ένα πρόγραμμα ρεαλιστικής και κοινωνικά δίκαιης δημοσιονομικής σταθεροποίησης. Η δομή του προγράμματος αυτού συνίσταται αφενός στη σταθεροποίηση των δημόσιων δαπανών γύρω στο 44% του ΑΕΠ και τον αναπροσανατολισμό τους με γνώμονα την κοινωνική και οικονομική αποτελεσματικότητα, και αφετέρου στην αύξηση των δημοσίων εσόδων, που υστερούν σημαντικά από το μέσο όρο της ευρωζώνης (41% του ΑΕΠ έναντι 45%), μέσα από τη φορολόγηση του πλούτου και των υψηλών εισοδημάτων, με στόχο την αύξηση των εσόδων από άμεσους φόρους στα μέσα ευρωπαϊκά επίπεδα (+4% του ΑΕΠ), σε ορίζοντα τετραετίας (1% του ΑΕΠ κάθε χρόνο), μέσα από μια ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, ώστε να εντοπιστεί το εισόδημα και η περιουσία κάθε πολίτη και να κατανέμεται δίκαια το φορολογικό βάρος. Γενικότερος στόχος μας είναι να αποκαταστήσουμε τον ουσιαστικό ρόλο του κρατικού προϋπολογισμού από μηχανισμό συναλλαγής ανάμεσα στις πολιτικές και οικονομικές ηγετικές ομάδες, σε εργαλείο αναδιανομής εισοδήματος, ανακατανομής των παραγωγικών πόρων και άσκησης μακροοικονομικής πολιτικής. (Βλ. και στο παράρτημα.)

Δ. Η μέθοδος: ένα πρόγραμμα ριζικών μεταρρυθμίσεων και μετασχηματισμών στο κράτος και το πολιτικό σύστημα, με την κοινωνία στο προσκήνιο.

Η αναστροφή της πορείας προς την υποβάθμιση και την περιωρισποίηση είναι αδύνατη χωρίς την υλοποίηση ενός εκτεταμένου προγράμματος ριζοσπαστικών μεταρρυθμίσεων και μετασχηματισμών στο κράτος, το πολιτικό σύστημα, σε όλο το «σώμα» του ελληνικού κοινωνικού σχηματισμού

Πρώτον, γιατί η κρίση που ζούμε είναι του ίδιου του συστήματος και όχι μόνο του τρόπου διαχείρισής του. Πρέπει να αλλάξουν όλα: το πολιτικό σύστημα, το κράτος, οι σχέσεις του πολίτη με το κράτος και την πολιτική. Η διέξοδος επομένως δεν βρίσκεται στην επιστροφή σε κάποια εκδοχή του παρελθόντος. Η διέξοδος βρίσκεται στο άνοιγμα νέων δρόμων προς νέα παραγωγικά και καταναλωτικά πρότυπα, προς νέες μορφές πραγματικής δημοκρατίας, προς νέες κοινωνικές διεκδικήσεις, βασισμένες στην ισότητα και την αλληλεγγύη, το σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και του περιβάλλοντος.

Δεύτερον, γιατί μεγάλες μεταρρυθμίσεις,

**ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ**

όπως του φορολογικού συστήματος, του διοικητικού μηχανισμού, του επανακαθορισμού των σχέσεων κράτους – Εκκλησίας συνιστούν μεγάλες εκκρεμότητες του παρελθόντος, ακόμη και του απώτερου. Αυτές οι εκκρεμότητες του συλλογικού ιστορικού μας βίου γίνονται σήμερα επιτακτικές ανάγκες, όρος επιβίωσης και επείγουσα προϋπόθεση για την ανάσχεση της καταστροφής.

Τρίτον, γιατί η επί χρόνια διακυβέρνηση της χώρας από ένα φαύλο δικομματικό καθεστώς, οι χρόνιες ανισότητες και αδικίες και, τέλος, η καταστροφική λιτότητα των τελευταίων ετών έχουν απονομιμοποιήσει και έχουν καταστρέψει κάθε έννοια εμπιστοσύνης προς τους θεσμούς, τη Βουλή, τα κόμματα, τα συνδικάτα, ακόμη και προς το Σύνταγμα της χώρας. Είναι αναγκαίοι λοιπόν νέοι δημοκρατικοί θεσμοί και μετασχηματισμοί των υφιστάμενων που να δημιουργούν εμπιστοσύνη.

Οι μετασχηματισμοί και οι μεταρρυθμίσεις που προτείνουμε εδώ, που αποτελούν μόνιμο μέρος του συνολικού προγράμματος, συνιστούν μακρόπνοες αλλαγές. Πρέπει όμως, και μπορούν, να αρχίσουν τώρα. Μπορούν σύντομα να αποδώσουν τους πρώτους καρπούς.

Οι μετασχηματισμοί που προτείνουμε μπορούν να ενταχθούν σε τρεις μεγάλες ενότητες. Η πρώτη ενότητα (περιουσιολόγιο, φορολογία) έχει ως στόχο την αύξηση των δημόσιων εσόδων. Η δεύτερη ενότητα αφορά σε μεταρρυθμίσεις (δημόσια διοίκηση κλπ) που σχετίζονται με την ανταποδοτικότητα των πόρων. Η τρίτη ενότητα αφορά σε μετασχηματισμούς και μεταρρυθμίσεις που, μαζί με τις προηγούμενες, αποσκοπούν στην αύξηση του παραγόμενου πλούτου, στην ισχυροποίηση της κοινωνίας και της οικονομίας.

(i) Το περιουσιολόγιο

Το Σύνταγμα της χώρας μας ορίζει ότι οι Έλληνες πολίτες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις (άρθρο 4 παρ. 2), και ότι «... συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνατόει τους» (άρθρο 1 παρ. 5). Αυτή η συνταγματική επιταγή έχει κωρευλιστεί από το φαύλο καθεστώς του δικομματισμού, με τη θερμοθετημένη φοροασυλία των ισχυρών και τη διάχυτη φοροδιαφυγή.

Στο περιουσιολόγιο θα αποτιμωθούν η περιουσία όλων των Ελλήνων υπηκόων στην Ελλάδα και το εξωτερικό, σε όλες τις μορφές κινητού και ακινήτου πλούτου. Αυτό θα επιτρέψει τη θέσπιση ενός ενιαίου βασικού φόρου, επί του οποίου μπορούν στη συνέχεια να θεσπίζονται εκπτώσεις ή πρόσθετες επιβαρύνσεις με πρόνοια για αποτροπή, σε κάθε περίπτωση, της διπλής φορολογίας.

Το περιουσιολόγιο θα αποτελέσει την αφετηρία για ένα ριζικά νέο φορολογικό σύστημα, δίκαιο, απλό και αποτελεσματικό. Στην πλήρη ανάπτυξη του θα επιτρέψει την ουσιαστική φορολογική ανακούφιση των χαμηλόμισθων, των χαμηλοσυνταξιούχων, των μικροεπιχειρηματιών, των μικρομετόχων και μικροομολογιούχων, με ταυτόχρονη αύξηση των συνολικών εσόδων του κράτους.

(ii) Αντιμετώπιση της παραοικονομίας ως «διαρθρωτικό πρόβλημα»

Η λεγόμενη παραοικονομία δεν είναι αποτέλεσμα «καμψής φορολογικής συνείδησης». Κυρίως είναι αποτέλεσμα στρεβλής απάντησης στο πρόβλημα του ανταγωνισμού που αντιμετωπίζουν μικρές επιχειρήσεις και ελεύθεροι επαγγελματίες από τις μεγάλες επιχειρήσεις

και τους μονοπωλιακούς ομίλους και της απουσίας κρατικής πολιτικής που να απαντά στα προβλήματα αυτά.

Έτσι η κλοπή φόρων και ασφαλιστικών εισφορών υποκαθιστά συγκριτικά πλεονεκτήματα, εξασφαλίζει την επιβίωση αλλά, σε μερικές περιπτώσεις, και τον αθέμιτο πλουτισμό.

Η αντιμετώπιση συνεπώς της παραοικονομίας, τόσο με εισπρακτικά και άλλα φορολογικά μέτρα, όσο και με κλαδικές πολιτικές και προγραμματικές συμφωνίες, στο πλαίσιο μιας στοχευμένης παραγωγικής ανασυγκρότησης και μιας πολιτικής αντιμετώπισης των καρτέλ και του αθέμιτου ανταγωνισμού. Στο πλαίσιο τέτοιων συμφωνιών θα αναλαμβάνονται αμοιβαίες δεσμεύσεις τόσο από το κράτος όσο και από τους φορείς των συγκεκριμένων κλάδων.

(iii) Επανεξέταση όλων των ειδικών φορολογικών καθεστώτων και δημιουργία ενός σύγχρονου φοροεισπρακτικού μηχανισμού

Η επανεξέταση από μηδενική βάση όλων των ειδικών φορολογικών καθεστώτων που θεσπίστηκαν μετά το Β΄ παγκόσμιο πόλεμο αποτελεί μια δεύτερη διάσταση της φορολογικής μεταρρύθμισης. Αυτά τα ειδικά καθεστώτα έχουν καταστήσει το φορολογικό σύστημα διάτρητο και αναποτελεσματικό, γι' αυτό και πρέπει να καταργηθούν στο πλαίσιο ενός καθολικού φορολογικού συστήματος.

Πλήρης αναμόρφωση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού με εκτεταμένη χρήση και ορθολογική αξιοποίηση πληροφοριακών συστημάτων. Θέσπιση καταλυτικών μέτρων ενάντια στη διαφθορά. Δημιουργία Κέντρων Μελετών για θέματα φορολογικής πολιτικής, πάταξης της φοροδιαφυγής και ιδιαίτερα της διεθνοποιημένης φοροδιαφυγής.

(iv) Μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης

Πρόκειται για τη δεύτερη μεγάλη «ιστορική εκκρεμότητα», μετά τη φορολογική μεταρρύθμιση.

Η διοικητική μεταρρύθμιση μπορεί να υλοποιηθεί μόνο ως μια ενδογενής διαδικασία με βάση τις αξίες της αλληλεγγύης, της κοινωνικής δικαιοσύνης, του σεβασμού των δημόσιων αγαθών, και σε άμεση σύνδεση με τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Σ' αυτήν εμπλέκονται το πολιτικό σύστημα, η διοίκηση, η κοινωνία. Απαιτούνται ταυτόχρονα και συνδυασμένες αλλαγές και στους τρεις τομείς, με στόχο τη διάκριση ανάμεσα στην πολιτική διεύθυνση και τη διοίκηση - διαχείριση. Μόνο στη βάση μιας τέτοιας συνδυασμένης αλλαγής μπορούν να κτυπηθούν ο κομματισμός, η διαπλοκή, η σπατάλη και η διαφθορά.

Στο νέο «καταμερισμό έργου» η πολιτική δίνει το όραμα, τις κατευθύνσεις, κάνει τις επιλογές, ανοίγει νέους δρόμους. Η διοίκηση, μαζί με τους αναγκαίους επιστημονικούς, ερευνητικούς και εκπαιδευτικούς θεσμούς, γίνεται ικανή όχι μόνο να διεκπεραιώνει αλλά και να προτείνει πολιτικές και εναλλακτικά σενάρια, ανάλογα με τις δυνατότητες, τις πολιτικές επιλογές και τις ανάγκες της κοινωνίας.

Στη βάση μιας τέτοιας ριζικής μεταρρύθμισης μπορούν να εισαχθούν στη δημόσια διοίκηση και να αποδώσουν θεσμοί και καινοτομίες όπως ο αναπτυξιακός δημοκρατικός προγραμματισμός, το διπλογραφικό λογιστικό σύστημα, ο προϋπολογισμός προγραμμάτων, συστήματα αξιολόγησης και ελέγχου της κοινω-

νικής αποτελεσματικότητας των δαπανών, νέες τεχνολογίες και πληροφοριακά συστήματα.

(v) Να καταργηθεί το πελατειακό σύστημα, όρος για να μεταρρυθμισουμε την πολιτική

Το πολιτικό σύστημα του καθεστωτικού δικομματισμού εδράζεται στη διαπλοκή και πρωτοστει μια διάχυτη διαφθορά. Το σύστημα αυτό και οι δομές του έχουν εισχωρήσει σε όλους τους πόρους της διοίκησης και του κράτους, σε πολλούς τομείς της κοινωνίας. Οι εκλογές της 6ης του Μάη έστειλαν ένα ισχυρό μήνυμα, ότι η ελληνική κοινωνία δεν ανέχεται πλέον αυτό το σύστημα.

Η διάλυση του πελατειακού συστήματος θα είναι αποτέλεσμα συνδυασμένων ενεργειών «από τα κάτω» και «από τα πάνω». Απαιτεί τη μετάβαση από τον πολίτη - πελάτη, που παθητικά αναθέτει τις τύχες του στην εκάστοτε κυβέρνηση, στο κόμμα ή στην εξουσία γενικότερα, στον ενεργό, δημοκρατικό πολίτη που αισθάνεται και ενεργεί όχι ως μεμονωμένο άτομο αλλά ως μέλος του «Δήμου», της κοινωνίας. Αυτό προϋποθέτει την ανάκτηση της εμπιστοσύνης προς την πολιτική και τους θεσμούς. Η πρότασή μας, το σχέδιό μας, διεδικούν όχι μόνο την ψήφο αλλά κυρίως αυτή την εμπιστοσύνη. Για να αλλάξουμε το κράτος και από δυνατότητα να γίνει υπέρτης της κοινωνίας. Για να εφαρμόσουμε παντού αντικειμενικά κριτήρια, διαφανείς διαδικασίες και δημόσιους απολογισμούς, ώστε οι πολίτες να γνωρίζουν και να μπορούν να στηρίζουν και να ελέγχουν.

Αυτή η διαδικασία αποδόμησης, αποσύνθεσης και τελικά διάλυσης του πελατειακού συστήματος, απαιτεί τη συνδρομή της κοινωνίας, της Βουλής, της δικαιοσύνης.

■ Η δικαιοσύνη πρέπει να ανταποκριθεί στο πάνδημο αίτημα να τιμωρηθούν οι υπεύθυνοι, όσο ψηλά κι αν βρίσκονται, στο πλαίσιο πάντα του Συντάγματος και του κράτους δικαίου.
■ Η Βουλή πρέπει να καταργήσει τον νόμο που θεομοθετούν και προστατεύουν το δικομματισμό, να ψηφίσει το νόμο για την απλή αναλογική και ναβάλει τέλος στην πολυνομία, που επιτρέπει την ανομία των ιδιοτελών συμπεριφορώντων.

■ Η κοινωνία να πείσει για μια πολιτική ζωή δημοκρατική και μια πολιτική αντιπαράθεση με βάση αξίες, αρχές, ιδέες, προγράμματα λύσης στα προβλήματά της.

Με τον τρόπο αυτό δεν θα διαλυθεί μόνο το πελατειακό σύστημα, θα έχουν μετασχηματισθεί δημοκρατικά το πολιτικό σύστημα και οι όροι της πολιτικής ζωής.

(vi) Νέοι θεσμοί κοινωνικού και εργατικού ελέγχου

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα δημιουργήσει τις συνθήκες για να αναδειχθούν και να θεομοθετηθούν νέες μορφές κοινωνικού ελέγχου.

Η διαφάνεια σε όλες τις αποφάσεις της διοίκησης και η δημόσια λογοδοσία αποτελούν μια από τις προϋποθέσεις γι' αυτό.

Όλη η διοίκηση και ιδιαίτερα φορείς και δομές που διαχειρίζονται δημόσιο χρήμα είναι υπόλογα απέναντι στην κοινωνία και τους φορολογούμενους.

Παράλληλα, πρέπει να αναδειχθούν νέες μορφές αυθεντικής έκφρασης της βούλησης των εργαζομένων και των πολιτών στη βάση της άμεσης δημοκρατίας, μακριά από πελατει-

ακές, κομματικές, εργοδοτικές ή κρατικίστικες λογικές του παρελθόντος, που εξέθρεψε ο καθεστωτικός δικομματισμός.

(vii) Θεσοθέτηση της αρχής του δημοκρατικού προγραμματισμού και του μακροχρόνιου σχεδιασμού σε όλα τα επίπεδα του κράτους

Στο κράτος και τη διοίκηση πρέπει να οργανωθεί μια «εισβολή» δημοκρατίας, αξιοκρατίας και δημοκρατικού προγραμματισμού στην καθημερινή λειτουργία της. Επίσης πρέπει να αποκτηθούν γνώσεις και εμπειρίες ώστε να μπορούν να καταρτίζονται εναλλακτικά σχέδια και σενάρια εξέλιξης.

Αυτό προϋποθέτει ένα συνολικότερο σχέδιο, μεσοπρόθεσμα χαρακτήρα, ενώ για κρίσιμα προβλήματα απαιτούνται προγράμματα και «εστίες» γνώσης και μελέτης γι' αυτά σε μακροχρόνιο ορίζοντα. Τέτοια προβλήματα, μεταξύ άλλων, είναι:

- Το ζήτημα του περιβάλλοντος και η αντιμετώπιση των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής.
- Οι δημογραφικές τάσεις και οι συνέπειες από τη γήρανση του πληθυσμού
- Η διακρίση των υδάτων και του φυσικού πλούτου, η αντισεισμική θωράκιση.
- Ο ενεργειακός σχεδιασμός κ.ά.

Τα σχέδια αυτά πρέπει να γίνονται υπόθεση της Βουλής, της επιστημονικής κοινότητας και της κοινωνίας και να συνοδεύονται από σαφείς πολιτικές.

(viii) Ανασυγκρότηση της οικονομίας: μετασχηματισμός και αναβάθμιση του παραγωγικού συστήματος μαζί με τους εργαζόμενους και την κοινωνία

Για να υπάρξει διατηρήσιμη ανάκαμψη των επενδύσεων και της απασχόλησης, χρειάζεται ένας συνδυασμός μέτρων και δημόσιων πολιτικών και μια αντίστοιχη πολιτική των τραπεζών, που θα συνδυάζουν τη στρίξη και, όπου είναι δυνατό, τη διάσωση της καταρρέουσας παλιάς παραγωγικής βάσης και της αντίστοιχης απασχόλησης με μέτρα και πολιτικές που θα ενθαρρύνουν νέες παραγωγικές δραστηριότητες, με στόχο ένα νέο παραγωγικό σύστημα που θα περιορίσει την εξάρτηση από τις εισαγωγές και τον εξωτερικό δανεισμό, θα στηρίξει την απασχόληση και θα σέβεται το περιβάλλον.

Μια τέτοια παραγωγική ανασυγκρότηση είναι αλληλένδετη με την ανασυγκρότηση του κράτους, την επαναρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, την αναβάθμιση της εργασίας και του ρόλου των εργαζομένων στη λήψη των αποφάσεων, την άμεση κατάργηση των εργασιακών νόμων που αποδυνάμωναν την ισχύ των συμβάσεων εργασίας και την αποκατάσταση της διαπραγματευτικής δύναμης των εργαζομένων, καθώς επίσης και με την ανάδειξη νέων μορφών συλλογικής εκπροσώπησης των εργαζομένων, πέρα από τα παραδοσιακά, πελατειακά, κομματικά και εργοδοτικά, δίκτυα.

Η μετάβαση σ' ένα νέο παραγωγικό υπόδειγμα δεν θα γίνει αυτόματα μέσω των αγορών, αλλά απαιτεί ένα μακρόπνοο, συγκροτημένο σχέδιο. Στην κατεύθυνση αυτή μπορούν άμεσα να θεθούν σε εφαρμογή πολιτικές και αντίστοιχα προγράμματα άμεσης απόδοσης για τη μείωση της ανεργίας για τους νέους άνεργους, τους άνεργους μηχανικούς και άλλους επιστήμονες, καθώς και κλάδους που, όπως οι οικο-

1. ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ

Μέσο: ΑΥΓΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 03/06/2012 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 04/06/2012

Σελίδα: 32

Η ΑΥΓΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΙΟΥΝΙΟΥ 2012

ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ

32

δομοί, πλήττονται ιδιαίτερα από την κρίση.

Μια από τις προτεραιότητες μιας κυβέρνησης των αριστερών και προοδευτικών δυνάμεων θα είναι να ανοίξει ένας ευρύς πολιτικός, κοινωνικός και επιστημονικός διάλογος για το παραγωγικό, το κοινωνικό, το εργασιακό και το οικολογικό πρότυπο που πρέπει να διαμορφώσουμε ως κοινωνία στις δεκαετίες που έρχονται, με στόχο μια κοινωνία δικαιοσύνης και πλήρους απασχόλησης, αλληλεγγύης, με αναβαθμισμένη και ισότιμη θέση στον ευρωπαϊκό και διεθνή καταμερισμό της εργασίας.

Σ' έναν κόσμο που αλλάζει δραστικά σε ό,τι αφορά τα επιστημονικά, τα τεχνολογικά και τα γεωστρατηγικά δεδομένα, η διαμόρφωση ενός τέτοιου μακρόπνοου σχεδίου είναι όρος και προϋπόθεση για την αντιμετώπιση των άμεσων, δραματικών, σε ορισμένες περιπτώσεις, κοινωνικών προβλημάτων.

Στην κατεύθυνση αυτή εντάσσονται όλες οι μεταρρυθμίσεις και οι μετασχηματισμοί που περιέχονται σ' αυτό το πρόγραμμα. Πέραν αυτών θα απαιτηθεί η ενεργητική συμβολή των εργαζομένων, των τοπικών κοινωνιών και ιδιαίτερα των εργαζομένων μέσα στους θεσμούς του κράτους, καθώς και των επιστημόνων.

Επίσης, μεταξύ άλλων, είναι κεφαλαιώδους σημασίας ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου και της συμβολής όλων των μορφών της οικονομίας, δημόσιων επιχειρήσεων, μικρών ιδιωτικών επιχειρήσεων, μεγάλων ιδιωτικών επιχειρήσεων, συνεταιρισμών, μορφών αλληλέγγυας οικονομίας στο πλαίσιο μιας μικτής οικονομίας, για τη σχεδιασμένη και στοχευμένη μετάβαση σε ένα νέο, κοινωνικά δίκαιο και οικολογικά βιώσιμο παραγωγικό σύστημα.

Στις κατευθύνσεις αυτές ο ΣΥΡΙΖΑ έχει επεξεργασθεί και θα καταθέσει ακόμη πιο αναλυτικές και συγκεκριμένες προτάσεις.

(ix) Ο Δημόσιος Τομέας μοχλός ποιοτικής και ποσοτικής αναβάθμισης και ανασυγκρότησης του παραγωγικού συστήματος

■ Εντατικοποίηση των διαδικασιών για τον εκσυγχρονισμό και την ανασυγκρότηση των δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών. Νέο μοντέλο οργάνωσης και διοίκησης τους, το οποίο θα διασφαλίζει την αποτελεσματική και διαφανή λειτουργία τους, την προστασία του δημόσιου συμφέροντος, τη ριζική αντιμετώπιση φαινομένων διαφθοράς, διαπλοκής ή και υποταγής δημόσιων επιχειρήσεων σε ιδιοτελή συμφέροντα.

■ Δημιουργία νέων θεσμών αυθεντικής συλλογικής έκφρασης των εργαζομένων, μακριά από κομματικές, εργοδοτικές ή άλλες πελατειακές λογικές.

■ Ταχεία διερεύνηση των δυνατοτήτων για σύναψη προγραμματικών συνεργασιών ανάμεσα στον δημόσιο τομέα και ιδιωτικές επιχειρήσεις, εγχώριες ή και αλλοδαπές, με στόχο την ανάπτυξη των επιχειρήσεων, την επέκτασή τους σε νέες δραστηριότητες στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

(x) Τράπεζες στην υπηρεσία της κοινωνίας, μοχλός ανάπτυξης

Άμεσοι στόχοι του ΣΥΡΙΖΑ στον τομέα των τραπεζών, όπως προκύπτουν από τη συνολικότερη πρότασή μας, είναι:

■ Η με κάθε πρόσφορο τρόπο εγγύηση των καταθέσεων και η ενίσχυση της ρευστότητας των τραπεζών και της οικονομίας

■ Ανακεφαλοποίηση των τραπεζών με την έκδοση κοινών μετά ψήφου μετοχών, ώστε να διασφαλισθούν τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου και των Ελλήνων φορολογουμένων. Δημόσια ιδιοκτησία και κοινωνικός έλεγχος των τραπεζών που ανακεφαλοποιούνται με δημόσιο χρήμα.

■ Διάλογο με τους εμπλεκόμενους φορείς για τη διαμόρφωση αποτελεσματικού συστήματος δημόσιου ελέγχου.

■ Αναδιάρθρωση-κούρεμα στο ιδιωτικό χρέος των νοικοκυριών προς τις τράπεζες, με απογύρευση κατάσχεσης στην πρώτη κατοικία για τη χαμηλή εισοδήματα και αναπροσαρμογή των μηνιαίων δόσεων ώστε να μην υπερβαίνουν το 30% του μηνιαίου εισοδήματος του οφειλέτη.

■ Αναμόρφωση του «Τειρεσία» ώστε να ελαφρύνει τα επιβαρυντικά στοιχεία φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων και να υπάρξουν ειδικές ρυθμίσεις με συνυπολογισμό των ειδικών συνθηκών που δημιούργησε η κρίση και η ποστική ασφυξία.

■ Αναμόρφωση των κριτηρίων και των όρων λειτουργίας των τραπεζών, ώστε αυτές να καταστούν μοχλός ανάπτυξης, στήριξης της πραγματικής οικονομίας και της στοχευμένης παραγωγικής ανασυγκρότησης.

■ Ανάπτυξη ολοκληρωμένης δέσμης υπηρεσιών για μικρές επιχειρήσεις, αυτοαπασχολούμενους, αγρότες, νέες παραγωγικές επιχειρήσεις, μορφές συνεταιριστικής και αλληλέγγυας οικονομίας.

(xi) Χωροταξία και κτηματολόγιο παντού

Το «χωροταξία παντού» αφορά τη χωροθέτηση κατοικίας, τουρισμού, βιοτεχνικής ζωής, ανακύκλωση απορριμμάτων, ενεργειακών ανανεώσιμων υποδομών, κτηνοτροφικών, μεταλλευτικών ζωνών, ιχθυοκαλλιεργειών κ.ο.κ, καθώς και την επανοδιάταξη με ασυμπίεστη μορφή της παραθεριστικής και τουριστικής κατοικίας.

Η χωροταξία των πόλεων, μαζί με στροφή στα μικρά έργα, αντί των μεγάλων, θα δώσει οικολογικό και οικονομικό περιεχόμενο σε τεράστιο φάσμα επαγγελματιών και οικονομικών δραστηριοτήτων και διέξοδο στη βιώσιμη ανάπτυξη. Η χωροθέτηση της ανακύκλωσης των απορριμμάτων και η σχεδιασμένη μετάβαση στις ανανεώσιμες πηγές θα είναι ζωτικό πεδίο κοινωνικής οικονομίας και δημοτικής επιχειρηματικότητας. Η ιδιωτικοποίηση της «Κτηματολόγιο Α.Ε.» πρέπει να αποτραπεί. Αντίθετα πρέπει να επιδιωχθεί η επιτάχυνση της ολοκλήρωσής τους.

(xii) Μια συνολική στρατηγική για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης και των αναγκών της κοινωνίας

Η ουσιαστική χρεοκοπία της χώρας, η καταστροφή, η απάξιση, η ανάλωση και η φυγή στο εξωτερικό μεγάλο μέρος της εγχώριας αποταμίευσης και του κινητού πλούτου, καθώς και η βαθιά και παρατεταμένη ύφεση διαμορφώνουν ένα οξύ πρόβλημα χρηματοδότησης της ανάπτυξης και των μελλοντικών αναγκών της κοινωνικής ασφάλισης για τα επόμενα έτη.

Προτεραιότητές μας είναι:

■ η δημιουργία συνθηκών ανακοπής της διαρροής καταθέσεων στο εξωτερικό και επιστροφής καταθέσεων στο τραπεζικό σύστημα.

■ η αύξηση των δημόσιων εσόδων μέσω της φορολογικής μεταρρύθμισης, της πάταξης της

φοροδιαφυγής, της περιστολής της εισφοροδιαφυγής και της παραοικονομίας.

■ η υπογραφή συμφωνιών για τη διασφάλιση της φορολόγησης των καταθέσεων στο εξωτερικό μέχρι τη λειτουργία του περιουσιολόγιου.

■ η αναστολή της πληρωμής των τόκων στο πλαίσιο μιας νέας συμφωνίας για το χρέος.

■ ο επανασχεδιασμός και επιτάχυνση της απορροφητικότητας του ΕΣΠΑ και άλλων ευρωπαϊκών κονδυλίων.

■ η πλήρης διερεύνηση και αξιοποίηση δυνατοτήτων αναπτυξιακών συνεργασιών με τρίτες χώρες, στο πλαίσιο μιας πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής και άσκησης οικονομικής διπλωματίας.

Ε. Τα υπαρκτά εμπόδια και γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η μοναδική δύναμη που μπορεί να τα υπερβεί.

Το άλμα που περιγράφουμε παραπάνω είναι εφικτό, όμως προσκρούει σε συγκεκριμένα εμπόδια:

■ στη σήψη του θεσμοθετημένου δικομματισμού και στη διαπλοκή των καθεστωτικών πολιτικών και οικονομικών δυνάμεων, που στόχο έχουν τον έλεγχο των κοινωνικών εξελίξεων και την αποτροπή αλλαγών που θα βίξουν τα προνόμιά τους.

■ στην ουσιαστική περιστολή της δημοκρατίας και της εθνικής κυριαρχίας, στην απώλεια της δυνατότητας προορισμού των στόχων και των μέσων πολιτικής.

■ στην ανεξέλεγκτη ύφεση, την υποτιμητική κερδοσκοπία, το φόβο και τη διάχυτη ανασφάλεια ως προς το μέλλον και τις προοπτικές.

Με τα εμπόδια αυτά όμως μόνο ένας νέος συνασπισμός κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, όπως αυτός που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί να συγκρουσθεί και να τα υπερβεί.

— Γιατί μόνο με τις διαχρονικές αξίες της Αριστεράς για αλληλεγγύη, δικαιοσύνη, ισότητα, ελευθερία, μπορούμε να εμπνεύσουμε μια ανοίξει ελπίδας και να ανοίξουμε μια νέα προοπτική.

— Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η Αριστερά των εργαζομένων, των μη προνομιάτων, των νέων γενιών, των κοινωνικών δυνάμεων για τις οποίες οι αλλαγές και οι μετασχηματισμοί είναι ζωτική ανάγκη.

— Γιατί η Αριστερά είναι μια δύναμη μετασχηματισμού της κοινωνίας και όχι απλά διαχείριση της συγκυρίας. Θέλουμε το κράτος όχι ως λάφυρο, όπως τα κόμματα του καθεστωτικού δικομματισμού, αλλά ως μοχλό μετασχηματισμού της κοινωνίας. Γι' αυτό πρέπει να μετασχηματίσουμε το ίδιο το κράτος.

— Γιατί μόνο η Αριστερά μπορεί να στηρίξει μια νέα κουλτούρα ενεργητικής συμμετοχής, αγωνιστικής στάσης ενάντια σε λογικές που θέλουν τον πολίτη πολίτη-«πελάτη», σε λογικές «ανάθεσης» που θέλουν τον πολίτη παθητικό θεατή των εξελίξεων.

— Γιατί μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ διαθέτει ένα εναλλακτικό σχέδιο προς εκείνο του Μνημονίου, που ανοίγει την προοπτική για δικαιο και βιώσιμη δημοσιονομική εξυγίανση, οικονομική ανασυγκρότηση, μετασχηματισμό του κράτους και της ίδιας της πολιτικής.

Αυτό το εναλλακτικό μας σχέδιο είναι που καλούμε τον ελληνικό λαό να του δώσει ακόμη μεγαλύτερη ισχύ και διεθνή φωνή με την ψήφο του στις 17 του Ιουνίου.

Διότι πιστεύουμε ακράδαντα ότι υπάρχει

διέξοδος, υπάρχει ελπίδα.

—Με το εναλλακτικό σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ

—Με τον ΣΥΡΙΖΑ ισχυρό

—Με την κοινωνία στο προσκήνιο

—Με έναν νέο, κοινωνικό και πολιτικό συνασπισμό εξουσίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Παράρτημα 1: Κατευθύνσεις για την άμεση υλική ανακούφιση των πιο αδύναμων

Τα παρακάτω μέτρα είναι ενδεικτικά. Συμπληρώνονται με μέτρα κοινωνικής πολιτικής που αναπτύσσονται σε σχετικό κεφάλαιο.

Τα μέτρα αυτά, και άλλα συναφή, πέραν της άμεσης ανακούφισης των φτωχών στρωμάτων και των νεόπτωκων, συμβάλλουν και στη σταθεροποίηση της ανάκαμψης της οικονομίας.

(1) Θα επιδιωχθεί μέσα από αναδιπραγμάτευση, όσο διαρκεί η προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής, μέρος των πόρων του ΕΣΠΑ να διατεθεί για τη χρηματοδότηση ενός ειδικού προγράμματος καταπολέμησης της ακραίας φτώχειας, με τη θεσμοθέτηση ενός ελαχίστου εγγυημένου επιπέδου διαβίωσης, την εξασφάλιση στέγης και διατροφής στους αστέγους και ένα ειδικό επίδομα στα νοικοκυριά των οποίων κανένα μέλος δεν έχει εργασία ή άλλο επαρκές εισόδημα.

(2) Επαναφορά του κατώτατου μισθού στα προηγούμενα επίπεδα και επέκταση του επιδόματος ανεργίας.

(3) Μέτρα άμεσης φορολογικής ανακούφισης (χαράτσι κλπ) για την πρώτη κατοικία, τους αγρότες και όσους ζουν κάτω ή γύρω από το όριο της φτώχειας.

(4) Μέτρα ποστικής πολιτικής με ρύθμιση δανείων, όπως προβλέπει η σχετική πρότασή μας.

(5) Εξασφάλιση της πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας, εκπαίδευσης, σε μέσα μαζικής μεταφοράς και σε άλλα δημόσια αγαθά.

(6) Μέτρα και πολιτικές κατά της ακρίβειας.

(7) Επανασχεδιασμός των προγραμμάτων στήριξης νέων αγρότων, καθώς και των προγραμμάτων απασχόλησης, ώστε να μεγιστοποιηθεί η κοινωνική αποτελεσματικότητά τους.

(8) Ενθάρρυνση μορφών αλληλέγγυας οικονομίας.

(9) Δυνατότητα λειτουργίας ή επαναλειτουργίας κλειστών ή υπό χρεοκοπία επιχειρήσεων από τους ίδιους τους εργαζομένους, μέσα από συνεταιρισμούς ή άλλες συλλογικές νομικές μορφές.

(10) Ενθάρρυνση μορφών άμεσου εμπορίου ανάμεσα σε παραγωγούς και καταναλωτές.

(11) Δημιουργία μιας μόνιμης διακομματικής επιτροπής στη Βουλή, η οποία θα επεξεργασθεί μια ολοκληρωμένη πολιτική για την καταπολέμηση της φτώχειας σε μεσο-μακροπρόθεση βάση.

Παράρτημα 2: Το νέο πλαίσιο για δικαιο και βιώσιμη δημοσιονομική σταθεροποίηση

Βασική αιτία της δημοσιονομικής κρίσης της Ελλάδας είναι η ανυπαρξία ενός κρατικού μηχανισμού που να διατηρεί τη σχετική αυτονομία του απέναντι στα ιδιωτικά οικονομικά συμφέροντα. Αυτή η πολιτική αδυναμία έχει μετατρέψει τον κρατικό προϋπολογισμό σε μηχανισμό συναλλαγής που εξασφαλίζει τη συστηματική χρηματοδότηση συγκεκριμένων ιδιωτικών συμφερόντων, τα οποία ταυτόχρονα απολαμβάνουν ευνοϊκό καθεστώς φορολογικής ασυλίας. Όσο διατηρείται αυτό το σύστημα οικονομικής και πολιτικής ανισότητας, είναι αδύνατο να επιλυθεί το δημοσιονομικό πρόβλημα. Η Κυβέρνηση

1. ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ

Μέσο: ΑΥΓΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 03/06/2012 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 04/06/2012

Σελίδα: 33

Η ΑΥΓΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΙΟΥΝΙΟΥ 2012

ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ

33

της Αριστεράς σκοπεύει να ανατρέψει αυτό το σύστημα διαπλοκής και να πετύχει τη δημοσιονομική σταθεροποίηση με ριζικά αντίθετο ταξικό προανατολισμό.

Δαπάνες

Αφιερώματός μας είναι ότι οι δημόσιες δαπάνες πρέπει να προσφέρουν ένα επίπεδο λειτουργικής επάρκειας του κρατικού μηχανισμού, παροχής δημόσιων αγαθών και κοινωνικής πρόνοιας που εγγυώνται την αξιοπρεπή διαβίωση των πολιτών, καθώς και χρηματοδότησης των δημοσίων επενδύσεων ώστε να εξασφαλίζεται η μακροχρόνια βιωσιμότητα της χώρας. Εκτιμούμε ότι, για να ανταποκριθεί στα παραπάνω, το ύψος των πρωτογενών δαπανών δεν μπορεί να μειωθεί περαιτέρω, αλλά πρέπει να σταθεροποιηθεί μεταξύ του 43% και του 46% του ΑΕΠ (δηλαδή με ελάχιστο τα σημερινά επίπεδα και μέγιστο τον μέσο όρο της ευρωζώνης).

Όμως το πρόβλημα των δαπανών δεν είναι μόνο το ύψος τους αλλά και η ποιότητά τους. Οι υπηρεσίες που τελικά προσφέρονται στον πολίτη είναι δυσανάλογα χαμηλές σε σχέση με τους πόρους που δαπανώνται. Αυτό οφείλεται στις διασυνδέσεις επιχειρηματικών συμφερόντων με τις κρατικές δαπάνες, που καθιστούν βασικούς τομείς, όπως η υγεία, τα δημόσια έργα, τα επενδυτικά κίνητρα, οι μελέτες, οι υπεργολαβίες υπηρεσιών και πληθώρα άλλων δραστηριοτήτων, δέσμιους μιας εξαιρετικά δαπανηρής και αναποτελεσματικής χρήσης των δημόσιων πόρων. Συνεπώς, προκύπτει ζήτημα ανακατανομής και προανατολισμού των δημόσιων πόρων σε περισσότερο οικονομικά και κοινωνικά αποτελεσματικές χρήσεις.

Ενδεικτικά μέτρα

- Άμεσο πάγωμα των μειώσεων σε κοινωνικές δαπάνες, μισθούς και συντάξεις, ώστε να σταματήσει η περιθωριοποίηση των χαμηλών εισοδημάτων και η υποβάθμιση των μεσοίων.
- Ριζική επανεξέταση και ανακατανομή των δημόσιων δαπανών. Εξοικονόμηση και εξορθλοποίηση σε τομείς όπως η εκπαίδευση υπηρεσιών, η σπατάλη πόρων, οι δαπάνες χωρίς κοινωνική αποτελεσματικότητα. Οι πόροι που θα εξοικονομηθούν θα βελτιώσουν την ποιότητα των παρεχόμενων δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών και θα διοχετεύονται σε τομείς με μεγάλη υστέρηση, όπως η υγεία και η επιστημονική έρευνα.
- Λειτουργία και ενίσχυση της κεντρικής αρχής κρατικών προμηθειών, που θα ελέγχει την κοστολόγηση των αγαθών και υπηρεσιών που αγοράζει το κράτος από τον ιδιωτικό τομέα
- Εφαρμογή και επέκταση των ρυθμίσεων που εξυπηρετούν τον άμεσο έλεγχο των δαπανών, όπως η διαύγεια, η ηλεκτρονική συνταγογράφηση και το πληροφοριακό σύστημα παρακολούθησης του συνόλου των δημόσιων δαπανών.

Εσοδα

Η σταθεροποίηση των δαπανών θα πρέπει να καλυφθεί από αύξηση των δημόσιων εσόδων, που υστερούν σημαντικά από το μέσο όρο της ευρωζώνης (41% του ΑΕΠ έναντι 45%). Η προσαρμογή που προτείνουμε θα προέλθει από τη φορολόγηση του πλούτου και των υψηλών εισοδημάτων, με στόχο την αύξηση των εσόδων από άμεσους φόρους στα μέσα ευρωπαϊκά επίπεδα (+4% του ΑΕΠ) σε ορίζοντα τετραετίας (1% του ΑΕΠ κάθε χρόνο) μέσα από μια ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, ώστε να εντοπίζεται το εισόδημα και η περιουσία κάθε πολίτη και να κατανέμονται δίκαια το φορολογικό βάρος.

Η ανάγκη ριζικής μεταρρύθμισης του φορολογικού συστήματος προκύπτει από τη διαπίστωση ότι η χαμηλή εισπραχθείσα εσοδών οφείλεται στο σχεδιασμό και τις συνεχείς τροποποιήσεις του

υπάρχοντος φορολογικού συστήματος, που, όσο πιο περίπλοκο γίνεται, τόσο λιγότερο αποτελεσματικό καταλήγει να είναι. Η βασική του αποτυχία είναι η αδυναμία φορολόγησης του πλούτου και των υψηλών εισοδημάτων (τα έσοδα από άμεσους φόρους είναι μόλις 8,3% του ΑΕΠ στην Ελλάδα έναντι 11,8% στην ευρωζώνη). Αυτό οφείλεται στην εκτεταμένη φοροδιαφυγή, καθώς και στο πλέγμα φοροαπαλλαγών και ευνοϊκών καθεστώτων που αφήνουν αλώβητα τα στρώματα με τη μεγαλύτερη φοροδοτική ικανότητα. Συνεπώς, αυτό που απαιτείται είναι ένα απλό και λειτουργικό φορολογικό σύστημα που θα δίνει τα σωστά κίνητρα, θα μπορεί να ελέγχεται η τήρησή του και θα εξασφαλίζει τη δίκαιη κατανομή των Βαρών στο σύνολο των πολιτών.

Ενδεικτικά μέτρα

- Αλλαγή των φορολογικών συντελεστών και της κλίμακας των εισοδημάτων φυσικών και νομικών προσώπων (στα μέσα ευρωπαϊκά επίπεδα), ώστε να επιτευχθεί αύξηση των εσόδων με ελάφρυνση των φτωκότερων και επιβάρυνση των πλουσιότερων.
- Σταδιακή μείωση συντελεστών ΦΠΑ και ελαστικοποίηση τους στα διατηρημένα τρόφιμα (ψωμί, γάλα κλπ). (Αυτό και το προηγούμενο μέτρο θα έχουν θετικό πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα στην εγχώρια ζήτηση, λόγω της υψηλότερης ροπής προς κατανάλωση των χαμηλότερων εισοδηματικών στρωμάτων).
- Εκσυγχρονισμός και στελέχωση των εφοριών με ειδικευμένο προσωπικό και ενίσχυση του πληροφοριακού συστήματος για έλεγχο, διασταύρωση και διαχρονική παρακολούθηση της φορολογικής βάσης.
- Υλοποίηση πλήρους και καθολικού περιουσιολογίου, όπου θα αποτυπώνεται η περιουσία όλων των Ελλήνων υπκόπων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σε όλες τις μορφές κινήτου και ακινήτου πλούτου. Επανεξέταση όλων των ειδικών φορολογικών καθεστώτων και αντιμετώπιση της παραοικονομίας.

Το μέγεθος του δημόσιου τομέα που προκύπτει από τα παραπάνω είναι της τάξης του 45% του ΑΕΠ, ποσοστό που βρίσκεται κοντά στον μέσο όρο της ευρωζώνης και θεωρούμε ότι ανταποκρίνεται στην παροχή των απαραίτητων δημόσιων αγαθών και στις φοροδοτικές ικανότητες της ιδιωτικής οικονομίας.

Για όσο διαρκεί η κρίση και μέχρι να επιτευχθεί αυτή η σταθεροποίηση, θα ακολουθήσουμε έναν δημοσιονομικό κανόνα ειδικού σκοπού, που στοχεύει σε ισοσκελεσμένο πρωτογενές αποτέλεσμα του τακτικού προϋπολογισμού (δηλαδή χωρίς τις πληρωμές τόκων και τις δημόσιες επενδύσεις. Το 2011 υπήρχε έλλειμμα μόλις 1,3 δις).

Ο κανόνας αυτός προκύπτει από τη διαπίστωση ότι αποτελεί όρο βιωσιμότητας μια νέα αναδιαπραγμάτευση του δημοσίου χρέους και των τόκων αποπληρωμής του, καθώς και ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη για χρηματοδοτική ενίσχυση των δημόσιων επενδύσεων που μπορούν να πετύχουν την επανεκκίνηση της οικονομίας, αυξάνοντας παράλληλα το απόθεμα φυσικού κεφαλαίου και την παραγωγικότητα.

Παράρτημα 3: Πόροι για τη χρηματοδότηση της ελληνικής οικονομίας

Η ελληνική οικονομία έχει περιέλθει σε ένα αδιέξοδο χρηματοδότησης της ανάπτυξης, η οποία, ως αποτέλεσμα, υπό την παρούσα πολιτική, η ύφεση να επιδίδεται, τα εισοδήματα να μειώνονται και η ανεργία να προσηγγίζει δραματικά ύψη. Η εξεύρεση πόρων ρευστότητας για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης και των κοινωνικών αναγκών είναι προτεραιότητα για την κυβέρνηση της Αριστεράς. Για τη χρηματοδότηση

μπορούμε να διακρίνουμε τις εσωτερικές και τις εξωτερικές πηγές.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

Ανεξάρτητα από τις δυσκολίες της συγκυρίας, βασικός προανατολισμός του ΣΥΡΙΖΑ είναι η ανεύρεση πόρων από την εσωτερική χρηματοδότηση. Πιο συγκεκριμένα:

1. Δημοιοργία όρων για την επιστροφή καταθέσεων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ αποσκοπεί στη δημιουργία των απαραίτητων όρων για τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και την ασφάλεια των καταθέσεων. Για αυτό απαραίτητοι άξονες είναι:

- Η αντιστροφή των πολιτικών της οικονομικής καταστροφής και της κοινωνικής αποδόμησης, ώστε να δημιουργηθεί θετικό οικονομικό κλίμα και να συμβάλει στην επιστροφή των καταθέσεων.

- Η ανακεφαλαιοποίηση τραπεζών με δημόσιο έλεγχο, έτσι ώστε και να εξασφαλισθεί η κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών, αλλά και να γίνει αυτό με όρους υπέρ των συμφερόντων της κοινωνίας

- Η κυβέρνηση της Αριστεράς θα αναλάβει πρωτοβουλία για τη δημιουργία ενός πανευρωπαϊκού μηχανισμού προστασίας των καταθέσεων, που θα αποτελέσει σημαντικό μοχλό για την ανάκαμψη της εμπιστοσύνης των καταθετών.

2. Αύξηση πόρων μέσω της μεταρρύθμισης του φορολογικού συστήματος για μία αναπτυξιακή αναδιανομή του πλούτου.

Μέσω της ριζικής μεταρρύθμισης του φορολογικού συστήματος, με τρόπο κοινωνικά δίκαιο και οικονομικά αποδοτικό, θα επιτευχθεί η αύξηση των εσόδων, τα οποία θα αποτελέσουν και πόρους χρηματοδότησης της οικονομίας. Σ' αυτό αποσκοπούμε οι προτάσεις μας, που συσκοτούν μια μεγάλη φορολογική μεταρρύθμιση.

3. Πάταξη της εισφοροδιαφυγής και η περιστολή της παραοικονομίας

Μια από τις πιο σημαντικές απώλειες πόρων της ελληνικής οικονομίας προέρχεται από τη φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή, λόγω της εξάπλωσης του φαινομένου της παραοικονομίας και της «μαύρης» και ανασφάλιστης εργασίας. Τα ελλείμματα αυτά διογκώνονται λόγω της ύφεσης και της εκρηκτικής ανεργίας που συντείνει στην απώλεια πόρων. Η αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών συνιστά προτεραιότητα σύμφωνα με τα μέτρα που εκτίθενται στα σχετικά κεφάλαια.

4. Αξιοποίηση ορυκτού πλούτου και υδρογονανθράκων και δημιουργία ειδικού Ταμείου που θα διαχειρίζεται τα έσοδα.

Η εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου και των υδρογονανθράκων, με σεβασμό στο φυσικό περιβάλλον και τις τοπικές κοινωνίες, μέσω αναπτυξιακών κοινοπραξιών ή άλλων πρόσφορων σχημάτων, μπορούν να αποτελέσουν πηγή εσόδων και βάση για τη χρηματοδότηση της οικονομίας. Σε αυτή την κατεύθυνση είναι στρατηγικής σημασίας η εκπόνηση εθνικής στρατηγικής για την αξιοποίηση του φυσικού και ορυκτού πλούτου με όρους δημόσιου συμφέροντος, η ενίσχυση του ρόλου του Δημοσίου στα ΕΛΠΕ και τη ΔΕΠΑ, καθώς και η αναβάθμιση του ΙΓΜΕ, σε αντιστοίχηση με τη σημερινή απαξίωσή του.

5. Ταμείο εθνικού πλούτου και κοινωνικής ασφάλισης

Όλα τα δικαιώματα επί του φυσικού και του ορυκτού πλούτου της χώρας, περιλαμβανομένων και των πιθανών κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, εφόσον αποδειχθούν οικονομικά εκμεταλλεύσιμα, καθώς και όλη η εμπορεύσιμη κινητή

και ακίνητη περιουσία του κράτους, μεταφέρονται σε ειδικό, αποκλειστικό δημόσιο ταμείο που δημιουργείται για το σκοπό αυτό. Οι πόροι του ταμείου κατά προτεραιότητα θα καλύπτουν μελλοντικές ανάγκες της κοινωνικής ασφάλισης.

6. Υπογραφή Διμερούς Συμφωνίας με την Ελβετία και άλλες χώρες για φορολόγηση καταθέσεων Ελλήνων πολιτών.

Είναι γνωστό πως στις τράπεζες της Ελβετίας και άλλων χωρών λιμνάζουν ελληνικές καταθέσεις πολλών διακεταμμευμένων, οι οποίες δεν έχουν φορολογηθεί. Εδώ και πάρα πολύ καιρό, ο κ. Βενιζέλος είχε υποσχεθεί ότι θα προχωρήσει σε διμερή συμφωνία με την Ελβετία, αλλά μάλλον στερούνταν πολιτικής βούλησης.

Για την κυβέρνηση της Αριστεράς μια τέτοια συμφωνία αποτελεί προτεραιότητα, έτσι ώστε να δοθούν τα ονόματα των Ελλήνων καταθετών για να διασταυρωθεί το πόθεν έσχε, να φορολογηθεί αναδρομικά ο συσσωρευμένος πλούτος, αλλά και να επιβληθεί η ανάλογη φορολογία επί των τόκων των καταθέσεων.

7. Αναστολή αποπληρωμής τόκων

Αυτό αποτελεί μια πάγια θέση του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ μέσω της οποίας θα αποπληρωθούν δεκάδες διακεταμμευμένα, τα οποία, αντί να κατεβήναι στους δανειστές, θα χρησιμοποιούν για την κάλυψη των χρηματοδοτικών αναγκών της οικονομίας. Το χρονικό διάστημα αυτής της αναστολής -που θα είναι προϋπόθεση διαπραγματεύσεως- θα εξαρτηθεί από την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας. Επιπλέον, στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης του δημόσιου χρέους, σημαντική ανακούφιση θα αποτελέσει η σύνδεση του επιτοκίου, μετά τη λήξη της αναστολής αποπληρωμής τόκων, με μια ήπια μεγέθυνση της ελληνικής οικονομίας και απασχόλησης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

8. Επανεσχεδιασμός του ΣΕΠΑ και αύξηση της απορροφητικότητάς του

9. Ευρωπαϊκό πρόγραμμα χρηματοδότησης επενδύσεων στις χώρες-μέλη της Ε.Ε. για την αντιμετώπιση της ύφεσης

Η Ελλάδα, όπως και οι άλλες χώρες της Ευρωζώνης που αντιμετωπίζουν προβλήματα ρευστότητας, πρέπει να εννοχουθούν είτε με άμεση χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων είτε με εναλλακτικούς τρόπους χρηματοδότησης στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λαμβάνοντας υπόψη έναν στρατηγικό σχεδιασμό κλαδικής διάρθρωσης της ελληνικής οικονομίας αλλά και τις κοινωνικές ανάγκες που θα πρέπει να καλύπτουν οι χρηματοδοτούμενες επενδύσεις, για να είναι αποδοτικές.

Συμπληρωματικά, τα ευρωμόλογα μπορούν να αποτελέσουν ένα εργαλείο συγχρηματοδότησης της ελληνικής οικονομίας.

ΑΝΑΠΤΥΣΙΑΚΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

10. Ανάπτυξη ισότιμων σχέσεων με άλλες χώρες στα πλαίσια της ανάπτυξης της οικονομικής διπλωματίας

Η κυβέρνηση της Αριστεράς θα διεκδικήσει να αναπτυχθούν ισότιμες σχέσεις με άλλες χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα διευθετούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Ισοϋρές δυνατότητες για αναπτυξιακές συνεργασίες φαίνεται να υπάρχουν με τη Ρωσία, την Κίνα, χώρες του αραβικού κόσμου και άλλες χώρες. Ένα πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση θα είναι η εξακρίβωση ακριβών των εν λόγω δυνατοτήτων.

ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΛΑΦΑΖΑΝΗ

Κοινωνικά και εργασιακά θέματα

Εμελιώδης προϋπόθεση για να ανασάνει η χώρα είναι η κατάργηση και ακύρωση των μνημονίων λεηλασίας και κατεδάφισης και η χάραξη μιας νέας πορείας προοδευτικής πολιτικής ανατροπής, προοδευτικής διεξόδου και ανασυγκρότησης της χώρας. Η κατάργηση και ακύρωση των Μνημονίων στο πλαίσιο μιας νέας πολιτικής προοδευτικής ανασυγκρότησης δεν είναι απλά μια θετική πολιτική επιλογή αλλά αίτημα και ανάγκη για την επιβίωση του έλληνα και για την επιβίωση του τόπου και την προοπτική της ελληνικής νεολαίας. Το μεγάλο αστικό πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο της χώρας και ειδικότερα οι ηγεσίες ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ., δεν αφήνουν πίσω τους απλώς **καμένη γη** αλλά κάτι πολύ χειρότερο και τραγικότερο. Αφήνουν πίσω τους μια ρημαγμένη και κατεστραμμένη χώρα, η οποία δεν βρίσκεται πλέον στο κείμενο αλλά κυριολεκτικά καταρρακωτά στην άβυσσο. Τα δημόσια ταμεία όχι απλώς είναι **άδεια** αλλά και το δημόσιο δεν θα μπορεί να καλύψει μετεκλογικά πελώριες «μαύρες τρύπες» και στοιχειώδεις υποχρεώσεις του. Το έργο μιας διεξόδου της χώρας από τη σημερινή κρίση και της ανόρθωσης της, μέσα σε αυτές τις συνθήκες, είναι κάτι παραπάνω από τίτάνιο και απαιτεί την αντοχή, τη δύναμη, την υπομονή, την επιμονή, την ενόττητα και τους αγώνες του ελληνικού λαού.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ένα αστικό κόμμα που τάξει παροχές, δίνει πελατειακές υποσχέσεις και εξαγγέλλει ρουσφετολογικές εξυμνητήσεις. **Ο ΣΥΡΙΖΑ** πολύ περισσότερο δεν υποδεικνύει και δεν υπόσχεται ένα εύκολο και ανθόσπαρτο δρόμο διεξόδου από την κρίση. Ο δρόμος της χώρας για μια θετική ανθρωπική διεξόδο είναι ανηφορικός και θα βγει σε πέρας με σκληρή προσπάθεια, υπεύθυνη και σοβαρή δουλειά από όλους, η οποία για να γίνει δυνατή απαιτεί πρώτα απ' όλα πολιτικές που θα έχουν στο κέντρο και τον πυρήνα τους την κοινωνική δικαιοσύνη. Οι κυρίαρχες αγριές νεοφιλελεύθερες επιλογές και ειδικότερα οι επιλογές των μνημονίων τα τελευταία χρόνια συσώρευσαν γύρω μας κοινωνικά ερείπια και ένα έρπητο κοινωνικό τοπίο. Αυτές οι επιλογές οδήγησαν σε καταρρευση τους μισθούς και τις συντάξεις.

Έφεραν τη διάλυση και την αποσύνθεση στις εργασιακές σχέσεις. Εκτίναξαν σε πρωτοφανή εφιαλτικά ιστορικά ύψη την ανεργία, ιδιαίτερα ανάμεσα στους νέους και τις γυναίκες. Προκάλεσαν τεράστιες ζώνες ανασφάλειας, φτώχειας, απελπισίας και εξαθλίωσης. Οι εκάστοτε ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. έχουν ασελγήσει θάνασσα σε βάρος του τόπου και του ελληνικού λαού. Οι ευθύνες του είναι κάτι παραπάνω από εγκληματικές και πρέπει να αποδοθούν στο ακέραιο. Στη χώρα

αυτήν την ώρα βασιλεύουν το **κοινωνικό** και **εργασιακό** χάος. Κυριαρχεί ένας νέος **κοινωνικός** και **εργασιακός** μεσαίονας. Η χώρα εφόσον συνεχιστούν οι μνημονιακές συνταγές οδεύει ολοταχώς σε μισθούς **Βουλγαρίας** με τιμές Γερμανίας, ενώ οι **κοινωνικές υπηρεσίες** και οι **εργασιακές σχέσεις** θα προσομιιάζουν με **τριτοκοσμικές χώρες**.

Μια κυβέρνηση της Αριστεράς που θα ενώσει τον ελληνικό λαό σε μια μεγάλη προοδευτική αναγεννητική προσπάθεια είναι η μόνη που μπορεί αυτήν την ώρα να ανακόψει τον εργασιακό και κοινωνικό κατάφορο και να θέσει τις βάσεις για την εργασιακή και κοινωνική ανόρθωση της χώρας, στο πλαίσιο μιας νέας προοδευτικής πορείας με στρατηγικό σοσιαλιστικό ορίζοντα.

Στρατηγικός στόχος μας είναι η εξάλειψη της ανεργίας και η πλήρης απασχόληση για όλους και όλες.

Στρατηγικός στόχος μας είναι η πλήρης, σταθερή, ασφαλισμένη, ποιοτική και ανθρώπινη αμειβόμενη εργασία, στην προοπτική της κατάργησης της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Στρατηγική μας είναι ένα δημόσιο, καθολικό, αναβαθμισμένο, αναδιανεμητικό και καθολικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που θα παρέχει **ανθρώπινες συντάξεις** και ανθρώπινες υψηλού επιπέδου υπηρεσίες υγιονομικής περίθαλψης.

Στρατηγική μας επιδίωξη είναι η πλήρης εξάλειψη της φτώχειας και της ανέχειας και η κοινωνική δικαιοσύνη και η ανάπτυξη ενός καθολικού δημόσιου ουστήματος δωρεάν και υψηλού επιπέδου κοινωνικών υπηρεσιών για όλους και όλες και πρώτα απ' όλα στους τομείς της υγείας και της παιδείας.

Στρατηγική μας επιδίωξη είναι η πολιτιστική άνθιση της χώρας με την ανάδειξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και τη στήριξη της σύγχρονης πολιτιστικής δημιουργίας.

Στο πλαίσιο αυτών των θεμελιωδών στρατηγικών επιδιώξεων μας μια κυβέρνηση της Αριστεράς θα προχωρήσει σε ένα πρόγραμμα άμεσων μέτρων σε όλους αυτούς τους τομείς. Τα άμεσα αυτά μέτρα που προτείνουμε παρακάτω χωρίς να συνοψιστούν πλήρως άμεσο πρόγραμμα, του οποίου η επεξεργασία συνεχίζεται, δίνουν μια πρώτη εικόνα των άμεσων παρεμβάσεων και της κατεύθυνσης της κυβέρνησης της Αριστεράς.

Μια κυβέρνηση της Αριστεράς με τη συμμετοχή του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ στηριγμένη στην ενόττητα του λαού και τους αγώνες του.

Στηριγμένη σε μια πλατιά εργατική λαϊκή συμμαχία στις πόλεις και την ύπαιθρο.

Στηριγμένη, επίσης, στην υποστήριξη και αλληλεγγύη των αριστερών δυνάμεων, των εργαζόμενων και των λαών της Ευρώπης θα προχωρήσει σε ένα πρόγραμμα άμεσων μέτρων στο πλαίσιο των στρατηγικών της επιδιώξεων.

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Τι έχει συμβεί μέχρι σήμερα

Πυρήνα της κοινωνικά βάρβαρης, μνημονιακής επίχειρησης αναδιανομής του πλούτου υπέρ των δυνάμεων του κεφαλαίου αποτελεί η πλήρης απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων και η κατεδάφιση των μισθών, προκειμένου οι εργαζόμενοι να οδηγηθούν στα όρια της απόλυτης εξαθλίωσης και να εκτιναχθεί η κερδοφορία των πολύ μεγάλων επιχειρήσεων και των πολυεθνικών εταιρικών ομίλων.

Οι καταστροφικές για τον τόπο, **κυβερνήσεις των Γ. Παπανδρέου** και των συνεταιρών ΠΑΣΟΚ – Ν.Δ., **έχουν οδηγήσει στον «κιάδα» της ανεργίας 1,5 εκατομμύριο συμπατριώτες μας. Περισσότεροι από 1 στους 2 νέους και νέες δεν έχουν δουλειά, εκατοντάδες κλιμάδες εργαζόμενοι δουλεύουν απλήρωτοι, περίπου ο ένας στους δύο εργαζόμενους εργάζεται με σχέση εκ περιτροπής ή μερικής απασχόλησης και ο ένας στους τρεις εργαζόμενους είναι ανασφάλιστος!**

Τα ποσοστά ανεργίας (21,7%), που ανακοίνωσε ο ΕΛΣΤΑΤ για τον Φεβρουάριο του 2012 έχουν σπάσει στη χώρα μας όλα τα ιστορικά ρεκόρ. **Το 53,8% στους νέους μέχρι 24 χρονών είναι άνεργοι** και συντηρούνται από τους γονείς τους, ενώ **οι μακροχρόνια άνεργοι** αποτελούν πλέον το 54,6% του συνόλου των ανέργων.

Η πραγματική όμως ανεργία είναι πολύ μεγαλύτερη αυτής που ανακοινώνει ο ΕΛΣΤΑΤ. Σύμφωνα με εκτιμήσεις του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ **θα κινηθεί μέσα στο 2012 πάνω από το 26% (1.500.000 ανέργους) με κύρια θύματα τους νέους και τις γυναίκες.**

Τα βασικά «εργαλεία» του σφαγιασμού των εργασιακών δικαιωμάτων και μισθών είναι τα εξής:

- Α) Η **επέκταση** και η γενίκευση της εφαρμογής των **ελαστικών μορφών εργασίας**.
 - Β) Η ουσιαστική κατάργηση της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσης Εργασίας και των κλαδικών και ομοιοεπαγγελματικών συλλογικών συμβάσεων Εργασίας και η αντικατάστασή τους από τις επιχειρησιακές που συνάπτονται συνήθως με απλές ενώσεις προσώπων ή κυρίως από τις **ατομικές συμβάσεις εργασίας**. Η ουσιαστική αποδιοργάνωση και εξουδετέρωση του ΟΜΕΔ. Η **δραστική μείωση των μισθών** στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα της οικονομίας, που κυμαίνεται από 25% έως 40%.
 - Γ) Οι εύκολοι και πάμφθινοι **απολύσεις**.
 - Δ) Η **Εργασιακή εφεδρεία-προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα** και οι **απολύσεις στο δημόσιο**.
- Αποκορύφωση της βάρβαρης επίθεσης ενάντια στον κόσμο της εργασίας αποτέλεσε η **πραξικοπηματική πράξη του Υπουργικού**

Συμβουλίου της συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ – Ν.Δ. με αριθμό 6/ 28-2-2012, με την οποία ολοκληρώθηκε το μεγάλο πολιτικό και κοινωνικό έγκλημα καταστροφής του κατώτερου εργαζόμενου μισθού (μείωση 22% και 32% για τους νέους μέχρι 25 ετών), των επιδομάτων ανεργίας και των συλλογικών συμβάσεων εργασίας **οδηγώντας τους εργαζόμενους μέσω ατομικών συμβάσεων εργασίας** σε εξαθλίωση, τους νέους εργαζόμενους σε καθεστώς σύγχρονης δουλειάς και τους ανέργους σε πηκτική, κοινωνική και οικονομική εξόντωση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί ότι για την ίδια την επιβίωση των εργαζόμενων είναι απαραίτητο εκτός από την ανατροπή των μνημονιακών (απο)ρυθμίσεων να υλοποιηθεί μια **εναλλακτική πολιτική επαναρύθμισης και αναβάθμισης των εργασιακών σχέσεων** με πυρήνα της την **ενίσχυση της πλήρους, σταθερής ασφαλισμένης, ποιοτικής και αξιοπρεπώς αμειβόμενης εργασίας.**

ΑΜΕΣΑ ΜΕΤΡΑ

Άμεση ανακοπή της μείωσης των μισθών, η οποία προβλέπεται με το 2^ο Μνημόνιο.

Άμεση κατάργηση της πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία μειώθηκε στη βάση του 2^{ου} Μνημονίου ο **κατώτατος μισθός** κατά 22% για τους παλαιότερους και κατά 32% για τους νεότερους, κάτω των 25 ετών, εργαζόμενους. Ο κατώτατος μισθός, έτσι, θα επανέλθει άμεσα στα 751 ευρώ μικτά το μήνα και μαζί με αυτόν θα επανέλθουν στην προτέρα θέση τους τα αντίστοιχα επιδόματα.

Σταδιακή αποκατάσταση μισθών στα προ του μνημονίου επίπεδα, η οποία θα γίνει δυνατή με την ανακοπή του υφεσιακού κατάφορου της χώρας και τη διασφάλιση μιας νέας πορείας αναζωογόνησης της οικονομίας και ανάπτυξης.

Άμεση επάνοδος του επιδόματος ανεργίας στα επίπεδα των 461 ευρώ, στα οποία βρισκόταν πριν την πρόσφατη μείωση του με το 2^ο Μνημόνιο. Παράλληλα άμεση χρονική επιμήκυνση της χορήγησης του επιδόματος ανεργίας με ρυθμό, τρόπο και έκταση που θα αποφασίσει η κυβέρνηση της Αριστεράς ανάλογα με τις συνθήκες και τις δυνατότητες. Κεντρική προσπάθεια της κυβέρνησης της Αριστεράς θα είναι η ταχεία μείωση της ανεργίας μέσα από μια πολιτική προοδευτικής ανασυγκρότησης της οικονομίας και με στόχο την πλήρη σταθερή και ποιοτική απασχόληση.

Το επίδομα ανεργίας με το ίδιο ύψος και για το ίδιο χρονικό διάστημα θα θεσπιστεί και θα χορηγείται εφεξής και στους αυτοαπασχολούμενους που εξαιτίας της κρίσης διακόπτονται αναγκαστικά την επαγγελματική τους δραστηριότητα, χωρίς να μπορούν να βρουν άλλη απασχόληση.

Άμεση αποκατάσταση των Συλλογικών Συμβάσεων, από την Εθνική Συλλογική Σύμβαση μέχρι τις Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις. Άμε-